

F. t. L. om Sukkerordningen 1920—21.

gifter for Fabrikkerne, vil man eventuelt naa op paa ca. 94 Øre. Antager man, at der for Sukker af Høst 1920 kan opnaas 1 Kr. 60 Øre pr. kg. eller betydeligt mindre end den nuværende Sukkerpris, bliver der en Difference af 66 Øre pr. kg Sukker, hvoraf Sukkerroedyrkerne skal have 25 pCt. eller ca. 16½ Øre pr. kg. Regnes der med et lidt større Areal end i 1919, ca. 42 000 ha, en Avl af 260 hkg pr. ha samt et Sukkerudbytte som i 1918 (det sidste Aar, hvorfra endelig Resultat foreligger) af 13,9 kg pr. hkg Roer, vil Sukkerproduktionen komme op paa ca. 150 Mill. kg. De ca. 16½ Øre beregnet paa Differencen, mellem disse 150 Mill. kg og 84 Mill. kg eller 66 Mill. kg, giver saaledes et Beløb af 11¾ Mill. Kr. til Roedyrkerne, der fordelt paa de 42 000 ha vil give ca. 255 Kr. pr. ha

Den samlede Nettoindtægt vilde saaledes blive ca. 980 Kr. pr. ha

Overfor dette Forslag, stillede Udvalget Roedyrkerne i Udsigt, at man kunde tænke sig at indgaa til Regeringen med Indstilling om, at Roeprisen fastsattes til 6 Kr. pr. hkg. Roer, og at der beregnedes en Tantieme til Roedyrkerne af 25 pCt. af Differencen mellem den Gennemsnitspris, hvortil Sukkeret af Høst 1920 eksporteredes og den Pris, hvortil Sukkeret overtoges fra Fabrikkerne, idet dog Præmien først beregnedes af det Kvantum Sukker, der afhændedes udover 135 Mill. kg, der var det Maksimumskvantum, man skønnede, der kunde blive Tale om at anvende i det indenlandske Forbrug. Dette Pristilbud, der betyder en Forhøjelse i den faste Pris for Roerne i Forhold til indeværende Aars Høst af 1 Kr. 20 Øre pr. kg, vil svare til en Forhøjelse af Sukkerprisen paa ca. 9 Øre pr. kg.

Det Nettoudbytte, Roedyrkerne ved dette Forslag vilde opnaa, maa under Forudsætning af den ovenfor nævnte Produktionspris af 5 Kr. 17 Øre pr. hkg. og et Udbytte af 260 hkg pr. ha blive følgende:

Roeprisen giver netto 83 Øre pr. hkg eller ialt 215 Kr. Affaldets Værdi anslåas til 250 Kr., hvortil kommer Tantiemen paa 25 pCt., der med en Sukkerpris paa Verdensmarkedet paa 160 Øre pr. kg og samme Areal som i 1919 vil give over 50 Kr. pr. ha, man vilde herved komme op paa en samlet anslaaet Nettoindtægt af ca. 515 Kr. pr. ha under de ovenanførte ikke særlig gunstige Forudsætninger.

Under de fortsatte Forhandlinger erklærede Roedyrkerne imidlertid, at deres Krav ikke kunde gøres til Genstand for Forhandling, medmindre Kommissionen paa Forhaand blandt andet indgik paa at inødekomme de ovennævnte Fordringer om at lade Statskassen overtage Risikoen ved Arbejdslønnens og Fragtens Stigning, at betale 19 Øre pr. hkg. Roer udover Overenskomstens Pris for Høst 1919 samt at efterbetale for Høst 1918 25 Øre pr. hkg. Den overordentlige Kommissions Udvalg erklærede herefter, at Forhandlingerne mellem Kommissionen og Roedyrkerne maatte betragtes som afbrudte.

Senere optoges der imidlertid atter Forhandlinger mellem Udvalget og Sukkerroedyrkerne og Sukkerfabrikkerne der resulterede i, at der fra Udvalget blev givet Roedyrkerne og Fabrikkerne følgende Tilbud om Overenskomst for Sukkerordningen 1920—21.

Der tilstaas Roedyrkerne: 5 Kr. 65 Øre pr. hkg Roer. Af Produktionen mellem 124 Mill. kg og 136 Mill. kg Konsumsukker faar Sukkerroedyrkerne hele Overprisen udover, hvad Staten overtager Sukkeret til fra Fabrikkerne. Saafremt en Produktion af 136 Mill. kg ikke naas, nedsættes de 124 Mill. kg med samme Kvantum, som mangler heri, dog ikke under 118 Mill. kg.

Saafremt Produktionen overstiger 136 Mill. kg, faar Sukkerroedyrkerne en Fjerdedel af den Overpris, der opnaas af denne Merproduktion.

Sukkerroedyrkerne garanteres dog mindst 6 Kr. 25 Øre pr. hkg.

Sukkerfabrikkerne tilsiges en Nettofortjeneste af samme Størrelse som den, der er indrømmet disse i Aaret 1919—20.

Endvidere tilsigdes der Roedyrkerne en Efterbetaling af 20 Øre pr. hkg for Roer af Høst 1919.

Kommissionen har, efter at nævnte Tilbud var stillet, ikke ført Forhandlinger med Roedyrkerne, men har faaet meddelt, at Roedyrkerne har accepteret